

sija, kar je 41 % od maksimalnega možnega trajanja sončnega sija v maju. Padlo je 113 mm moče, deloma kot sneg, deloma kot dež, kar je 73 % normalne množine. Snežna odeja je neprekinjeno prekrivala Kredarico vse tri pomladanske mesece. Maksimalne višine snežne odeje posameznih mesecev so bile: v marcu 170 cm (doslej najvišja marčna snežna odeja je merila 588 cm dne 31. marca 1977), v aprilu 255 cm (690 cm dne 11. aprila 1977) in 235 cm v maju (630 cm dne 6. maja 1979). Med 26. in 30. marcem letos je skupno zapadlo kar 140 cm novega snega. Iz primerjave letošnjih maksimalnih mesečnih višin snežne odeje z doslej znanimi največjimi debelinami snežne odeje na Kredarici razberemo, da je bila letošnja snežna odeja v gorah zelo skromna. Na splošno lahko zaključimo, da smo spomladi imeli posamezna daljša obdobja lepega, suhega vremena, ki so ga obdobjo prekinjale deževne periode. Torej je bilo letošnje pomladansko vreme planincem enkrat naklonjeno, drugič zopet nenaklonjeno.

Dr. F. Bernot

odmevi

KANEC PRAVOPISA, ČE DOVOLITE

Zvezdni utrinek je posvetil Mariji Frantar v januarski noči čez Eigerjevo steno (»Srečni utrinek nad veliko goro«, PV 6/1990), meni pa pravopisni utrinek nagaja z naslednjim vprašanjem:

ali ne bi po podobnosti z značilnimi mesti v Triglavski steni, kot so Ustoličenje, Prižnica, Ladja, Grad, Sfinga, Hlepci, Sodčki, in večbesedna Slovenski turnc, Slovenska grapa, Gorenjski turnc, Črni graben, Vzhodna glava, Mala/Velika Črna stena, in »samoumevna« (narekovaj je zato, ker v jeziku ni nič samoumevnega,

samo zdi se nam tako, ker gre v tem primeru za navidezne svojilne pridevnike) Prevčev žleb, Freljihova polica, Jugov steber, Jugova grapa, Čopov steber, Wagnerjev kamin, Bučarjeva stena, pisali z veliko začetnico tudi značilna mesta v Eigerjevi steni, kot so Likalnik, Rampa, Pajek, Težka poč, Bivak smrti, Prvo/Drugo/Tretje ledišče, Prečnica bogov (Polica bogov), Ledna cev, Izstopne poč, Vršno ledišče, Črni pajek (to se je Frantarjevi bržkone zapisalo — po Harerju, ki ga omenja, bi moral biti to Beli pajek, »Die Weisse Spinne«) in, »samoumevno«, Hinterstoisserjeva prečnica; in po podobnosti z našimi smermi, kot so Slovenska smer, Nemška smer, itd., in »samoumevne« Tumova smer, Peternelova smer, pisali tudi Klasična smer (v Eigerju), Japonska smer, in, »samoumevno«, Harlinova smer?

Pri tem vprašanju, ki je v resnici predlog, se sklicujem na ustaljeno rabo in težnjo po posploševanju in doslednosti, in prav malo, ali raje sploh nič, na vse dosedanje Slovenske pravopise in njihove avtorje, zakaj tam so stvari postavljene tako, da je težko biti pameten. Posledica je veliko nihanje v slovenski publicistiki. Nihanju je podlegla tudi Marija Frantar, ko je zapisala »težka poč«, »likalnik«, »bivak smrti«, »ledna cev«, pač v prepričanju, da so to občna imena (kar pa zaradi posebne aplikacije na Eigerjevo steno niso več), pri »Prečnici bogov« in »Črnem pajku« (se pravi Belem pajku ali samo Pajku) pa se ji je zazdelo, da sta prejkone lastni imeni in ju je zapisala z veliko začetnico.

Njen uspešni vzpon kaže, da pa v steni ni niti za trenutek zanihala, in vesel bom, če sprejme zanj tudi moje (ne samo Marjetkine) najskrenejše (za razliko od Marjetkinih pa, žal, tudi zelo zavistne) čestitke.

Stanko Klínar

KRALJ MATJAŽ V KRNICI SLAPOV

V letošnji junijski številki je bilo objavljeno poročilo o novo odkritem stometskem slapu. Natančne meritve so potrdile ocene: Veliki Drsník je visok 112 metrov in bi bil — kolikor je doslej znano — najvišji slap v Triglavskem narodnem parku in tretji v Sloveniji (za Čedco, 150 m, in Boko, 136 m).

Takoj nad njegovim ustjem pa je spet nadvse slikovita soteska, po kateri je potegnili svoj srebrni trak potok Slapnik. Najprej tako rekoč »pravilno« pada prosto 34 metrov globoko, nato še 35 metrov drči po skalovju in žlebovih, dokler se ne izgubi pod ogromno podorno skalovje, a se

Ledeniki so bili še manjši

Mogoče sploh ni umestno, da bñjemo plat zvona za evropske ledenike, ki jih je vedno manj in so vedno manjši. Nekateri planinski analizatorji, ki ne poznajo dovolj dogajanj v gorskem svetu, so zmanjševanje ledenikov takoj pripisali ozonski luknji in kaj se ve katerim še vse vsemirskim vplivom zadnjih desetletij. Vendar je treba poudariti, da se ledeniki manjšajo in da so torej v fazi mirovanja ali nazadovanja že od sredine prejšnjega stoletja. Pri tem še nismo imeli priložnosti spoznati najnižjega stanja ledenikov, kakršno je že bilo večkrat v zgodovinskih obdobjih. Hanibal je, na primer, prekoračil Alpe s svojimi sloni, ko so bili ledeniki seveda bistveno manjši, kot so zdaj. Ledeniki imajo torej tudi svoje življenje in ne umirajo kar tako na hitro.